Lieta Nr.C39058316
CA0220-17/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017.gada 9.maijā

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Bukavs
tiesneši D.Lazdiņš, E.Driba
ar tiesas sēžu sekretāri B.Nīmani
piedaloties prasītājas apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta" pilnvarotajam pārstāvim advokātam Andrejam Krūmiņam, atbildētāja /pers. A/ pilnvarotajai pārstāvei advokātei Gintai Bemerei
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta" prasībā pret /pers. A/ par parāda un likumisko procentu piedziņu sakarā ar apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta" apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas 2016.gada 5.decembra spriedumu, ar kuru prasība noraidīta.

Aprakstošā daļa

Prasītāja apdrošināšanas akciju sabiedrība (turpmāk – AAS) "Balta" Valmieras rajona tiesā 2016.gada 16.martā cēlusi prasību pret atbildētāju /pers. A/, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu 19955,90 EUR par laiku no 2009.gada 28.janvāra līdz 2015.gada 31.augustam, likumiskos procentus 7675,84 EUR par laiku no 2009.gada 28.janvāra līdz 2015.gada 31.augustam un tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus seši procenti no simta gadā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka Ziemeļīrijā 2006.gada 10.jūnijā notika ceļu satiksmes negadījums, kurā atbildētājs, vadot /pers. B/ piederošu automašīnu VW Passat, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs A/, izraisīja sadursmi ar /pers. C/ (/pers. C/) piederošo automašīnu Citroen Xantia, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs B/. Minētajā negadījumā miesas bojājumus guva automašīnas Citroen Xantia vadītājs /pers. C/.

Saskaņā ar Ziemeļīrijas policijas izziņu /pers. A/ automašīnu VW Passat vadījis alkohola reibuma stāvoklī, kā arī pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma pametis notikuma vietu.

Atbildētājs ar prasītāju 2006.gada 10.jūnijā noslēdzis transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas standartlīgumu Nr.US178671. Līguma darbības termiņš no 2006.gada 10.jūnija līdz 2006.gada 10.septembrim.

AAS "Balta", pamatojoties uz noslēgto līgumu un Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma nosacījumiem, 2007.gada 30.oktobrī atlīdzinājusi Inter Europe AG European Law Service UK Branch rēķinu 1568,87 EUR apmērā par ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojā gājušo automašīnu Citroen Xantia, kā arī par lietas kārtošanas izdevumiem. Tāpat prasītāja 2009.gada 29.janvārī atlīdzinājusi Inter Europe AG European Law Service UK Branch rēķinu 18387,03 EUR apmērā par ceļu satiksmes negadījuma rezultātā /pers. C/ nodarīto miesas bojājumu ārstēšanas un darba nespējas rezultātā radītajiem izdevumiem.

Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret transportlīdzekļa vadītāju, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarījis zaudējumus trešajai personai, ja tas: a) vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaidā; (…) c) pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu vai izvairījies no noteiktā kārtībā izdarāmās pārbaudes alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšanai, vai šīs vielas lietojis pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz attiecīgajai pārbaudei.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1765.pantu atbildētājam ir pienākums maksāt arī likumiskos kavējuma procentus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1635., 1779.pantu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "a" un "c" apakšpunktu.

Rakstveida paskaidrojumā par prasību (l.l.90-94) /pers. A/ prasību neatzīst. Prasībai nav pievienoti pierādījumi, kas apliecinātu, ka atbildētājs izraisījis ceļu satiksmes negadījumu un viņam par to piemērots sods; ka viņš pēc notikušā ceļu satiksmes negadījuma būtu pametis notikuma vietu, par ko viņam piemērots sods; ka atbildētājam pēc notikuma veikta alkohola koncentrācijas izelpotajā gaisā pārbaude un tajā būtu konstatēts, ka atbildētājs bijis alkohola reibumā.

Nav iestājušies zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi, kas dotu pamatu piedzīt no atbildētāja zaudējumus (Civillikuma 1770., 1779.pants).

Lietā kā pierādījums zaudējumu pamatojumam nav izmantojams darba devēja ziņojums (datēts ar 2006.gada 9.novembri), tas neatbilst Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 38.panta otrās daļas 4.punktam – tajā nav norādīts adresāts, kā arī tas, uz kādiem jautājumiem ir norādītās atbildes ar ciparim 1., 2., 3., 4., 5., 6. un kādā saistībā tas

iesniegts ar prasību.

Arī Inter Europe 2007.gada 28.septembra pagaidu rēķins, kas ietver pārskatu par pakalpojumiem no 2006.gada 24.oktobra līdz 2007.gada 28.septembrim par summu 1568,87 EUR, un pavadvēstule rēķinam neatbilst Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 25.panta noteikumiem – proti, pārskats un rēķins nesatur ziņas, vai tas ir par personas mantai vai personai nodarītajiem zaudējumiem, kā arī nesatur zaudējumu aprēķina atšifrējumu.

Inter Europe 2008.gada 6.novembra pavadvēstule un rēķins, kas ietver pārskatu par pakalpojumiem no 2006.gada 24.oktobra līdz 2008.gada 6.novembrim par miesas bojājumiem, negūtiem ienākumiem, juriskonsulta izmaksām un citām izmaksām par kopsummu 18387,03 EUR neatbilst Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta noteikumiem, atbilstoši kuriem noteikts, kādi ir personai nodarītie zaudējumi, kas saistīti ar ceļu satiksmes negadījumu un tie ir sadalīti divās daļās: materiālie zaudējumi (ārstēšana, pārejoša darbnespēja, darbspēju zaudējums, nāve) un nemateriālie zaudējumi. Pievienotais pārskats un rēķins ir nepamatoti paplašināti.

No liecinieka /pers. C/ 2006.gada 11.jūnija liecības nav saprotams, kādā saistībā tā sniegta, no kāda procesa tā izņemta, un vai vispār bijis ierosināts kāds process. Ja saistībā ar notikušo negadījumu būtu ierosināts kāds process, tad būtu bijis jābūt arī atbildētāja liecībām, bet tādas nav. No pievienotās liecības nav redzams, kādā kārtībā liecība iegūta, un tādēļ to nav pieļaujams izmantot kā pierādījumu.

Arī no 2009.gada 8.aprīļa policijas ziņojuma nav redzams, kad veikta pārbaude, kādi ir pārbaudes rezultāti, kādā saistībā tas sniegts, no kāda procesa dokuments izņemts un vai vispār bijis ierosināts kāds process, no kurienes izņemtas ziņas, kas minētas ziņojumā.

2008.gada 13.marta medicīnas ziņojums par to, ka /pers. C/ pie konsultējošā ķirurga-ortopēda izmeklēts 2008.gada 22.februārī un viņam iesniegti /pers. D/ 2006.gada decembra un 2007.gada novembra ziņojumi, nepierāda, ka /pers. C/ pie ārsta būtu vērsies uzreiz pēc 2006.gada 10.jūnija ceļu satiksmes negadījuma. Nav iesniegts tiesu medicīnas eksperta atzinums par /pers. C/ 2006.gada 10.jūnija ceļu satiksmes negadījuma rezultātā iegūtajiem miesas bojājumiem un to smaguma pakāpi. Pastāv pamatotas šaubas, vai konkrētajā ceļu satiksmes negadījumā /pers. C/ nodarīti miesas bojājumi.

Ņemams vērā, ka no Satiksmes negadījuma 2006.gada 10.jūnija veidlapā konstatētā redzams, ka /pers. C/ miesas bojājumi nav konstatēti un atbildētājs nav bijis klāt pie šīs veidlapas sastādīšanas, neskatoties uz to, ka tajā ierakstīti visi atbildētāja dati. Ja atbildētājs nebūtu bijis klāt veidlapas sastādīšanā, atstājis negadījuma vietu, tad veidlapā nav būtu bijis iespējams ierakstīt viņa datus.

Prasības pieteikumam nav pievienots prasītājas lēmums ne par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, ne regresa prasības iesniegšanu un zaudējumu piedziņu, kam ir jābūt, kā tas noteikts Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 17.panta trešajā daļā.

Tiek vērsta tiesas uzmanība uz apstākli, ka prasītāja nav brīdinājusi atbildētāju, ka tiks iesniegta tiesā prasība par 2006.gada 10.jūnija ceļu satiksmes negadījumu desmit gadus pēc notikuma.

AAS "Balta" sniegusi atsauksmi (l.l.103-105) par atbildētāja paskaidrojumu, kurā norāda, ka Inter Europe AG European Law Service UK Branch ir prasītājas pilnvarotais pārstāvis Lielbritānijā un atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 17.panta trešajai daļai lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu pieņēma Lielbritānijas iestāde.

AAS "Balta" neapšauba pilnvarotā pārstāvja paziņojumu par lēmumu izmaksāt cietušajam apdrošināšanas atlīdzību izmaksu, tā pamatotību, jo tikai konkrētās valsts rezidents spēj pilnvērtīgi izvērtēt visus lietas apstākļus un pieņemt pamatotu lēmumu par apdrošināšanas izmaksu.

Lietā iesniegtie dokumenti tapuši Lielbritānijā, šo dokumentu tapšanas procesuālo kārtību regulē Lielbritānijas nacionālie likumdošanas aktu, tādēļ atsauce uz Latvijas nacionālajiem likumdošanas aktiem, izvērtējot dokumentus, ir nevietā. Atbildētājam savi iebildumi jāpierāda ar atsaucēm uz Lielbritānijas nacionālajiem likumdošanas aktiem.

Ja apdrošinātāja atlīdzināšanas pienākums cietušajai personai izriet no transportlīdzekļa vadītāja neatļautās darbības (kaitējuma), tad piemērojamie tiesību akti jānosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.864/2007 par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II), atbilstoši kuras 4.pantam jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kurā kaitējums radies, t.i., Lielbritānijas tiesību akti, un kas nosaka atbildības pamatu, apjomu un pamatojumu atbildības sadalei.

Pie tam transportlīdzekļa vadītajam, vadot transportlīdzekli ārzemēs, ir jāievēro konkrētās valsts Ceļu satiksmes noteikumi, kā arī jāatlīdzina ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai atbilstoši tās valsts likumdošanas aktiem. Līdz ar to cietušajai personai apdrošināšanas atlīdzība tiek aprēķināta, maksāta un administrēta saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kurā ir radies kaitējums, t.i., Lielbritānijas. Līdz ar to atbildētāja atsauces uz Latvijas Republikas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, kā arī iebildumi par policijas ziņojuma saturu un noformējumu nav pamatoti.

Policijas 2009.gada 8.aprīļa izziņā ir norāde uz lietas numuru Nr.0609002662, kas atbilst arī administrējamās lietas numerācijai, kuru ir veicis AAS "Balta" pilnvarotais pārstāvis European Law Service. Pie tam policijas izziņā norādīts, ka /pers. A/ bijis alkohola reibumā. Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunkts paredz, ka apdrošinātājam ir tiesības celt regresa prasību pret vadītāju, kas transportlīdzekli vadījis, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā, un par faktu kā tādu.

Ar Valmieras rajona tiesas 2016.gada 5.decembra spriedumu (l.l.116-120) prasība noraidīta.

Spriedumā norādīts, ka netiek apstrīdēts un ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem pierādīts, ka atbildētājs ir bijis iesaistīts ceļu satiksmes negadījumā, taču strīds pastāv par to, vai atbildētājs ir izraisījis konkrēto ceļu satiksmes negadījumu.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra sniegtās informācijas par atbildētāja sodāmību Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē izriet, ka Eiropas sodāmības reģistra informācijas sistēmā nav spriedumu par atbildētāju. Tādējādi tiesa uzskatījusi, ka prasītāja nav pierādījusi apgalvojumu, ka attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu ir izraisījis atbildētājs.

Tas, ka prasītāja atzinusi sev par saistošu Inter Europe AG European Law Service UK Branch pieprasījumu par zaudējumu atlīdzības samaksu, nav uzskatāms par neapšaubāmu pierādījumu atbildētāja vainai attiecīgā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

Satiksmes negadījuma veidlapā nav ziņu par to, ka atbildētājs būtu izraisījis attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu. Tāpat tajā nav ziņu par to, vai tika veikts atbildētāja izelpas tests, lai noskaidrotu vai pēdējais nav vadījis transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē. Attiecīgajā veidlapā norādītās ziņas – sadursmes vietā klāt ir 1.vadītājs (/pers. C/), un prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs ir

atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu, ir pretrunā ar Ziemeļīrijas Valsts policijas amatpersonas izziņu par to, ka atbildētājam negadījuma vietā tika veikts izelpas tests.

Liecinieka/pers. C/ liecība pati par sevi nav uzskatāma par pierādījumu tam, ka atbildētājs ir izraisījis attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu, jo prasītāja nav pierādījusi, ka attiecīgajā liecībā norādītie notikuma apstākļi ir pārbaudīti un atzīti par patiesiem.

Tiesa uzskatījusi, ka Ziemeļīrijas Valsts policijas amatpersonas /pers. E/ izziņa ir nekonkrēta. Tā ir pretrunā ar Satiksmes negadījuma veidlapā norādīto, ka sadursmes vietā klāt ir bijis 1.vadītājs (/pers. C/), un prasītājas apgalvoto, ka atbildētājs ir atstājis notikuma vietu. Tādejādi attiecīgā izziņa nevar kalpot par pierādījumu tam, ka 2006.gada 10.jūnijā Ziemeļīrijā atbildētājs, vadot transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Prasītāja ir aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētāja regresa prasības summu 19955,90 EUR (galvenais parāds).

Prasītāja un atbildētājs sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgumu noslēdza 2006.gada 25.maijā, līguma darbības periods no 2006.gada 10.jūnija līdz 2006.gada 9.septembrim. Ceļu satiksmes negadījums notika 2006.gada 10.jūnijā.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tādejādi prasītājas tiesības celt regresa prasību radās 2006.gada 10.jūnijā, t.i., ceļu satiksmes negadījuma dienā. Prasītājai ir tiesības celt regresa prasību pret attiecīgā ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju, pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "a" un "c" apakšpunktu tajā likuma redakcijā, kas bija spēkā 2006.gada 10.jūnijā.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1779., 1775.pantu par pienākumu atlīdzināt zaudējumus, tiesību teorijā atzīto, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas, pastāvot visiem priekšnoteikumiem – neattaisnojama rīcība, zaudējumu esamība un cēloņsakarība starp rīcību un zaudējumiem. Prasītājas norādītā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr.864/2007 (2007.gada 11.jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) nav piemērojama konkrētajam gadījumam, jo tā piemērojama notikumiem, kas rada kaitējumu un kuri iestājas pēc 2009.gada 11.janvāra (31.pants).

AAS "Balta", pretēji tiesas norādītajam, nav iesniegusi pierādījumus, ka atbildētājs ir atzīts par personu, kura 2006.gada 10.jūnijā Ziemeļīrijā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, nav uzskatījusi, ka /pers. A/ ir izraisījis 2006.gada 10.jūnijā notikušo ceļu satiksmes negadījumu, t.i., to, ka atbildētājs būtu rīkojies prettiesiski un būtu vainojams ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, kamdēļ prasība kā nepamatota noraidīta. Pārējos prasītājas un atbildētāja norādītos apstākļus tiesa nav vērtējusi, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu.

Noraidot prasību par galveno parādu, noraidīta prasība arī par likumisko nokavējuma procentu piedziņu.

Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi AAS "Balta", lūdzot prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzībā (l.l.122-124) norādīts, ka nepiekrīt tiesas secinājumiem, ka lietā esošie pierādījumi ir pretrunīgi.

No Satiksmes negadījuma veidlapas izriet, ka /pers. C/ ir sniedzis komentārus negadījuma vietā un turpat fiksēti bojājumi ceļu satiksmes negadījumā iesaistītām automašīnām. Tāpēc, vērtējot prasītājas iesniegtos pierādījumus, balstoties uz loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem, būtu pareizi secināt, ka /pers. C/ sniegtās liecības negadījuma vietā apstiprinās ar citiem pierādījumiem, proti, transportlīdzekļu mehānisko bojājumu dabu, jo to lokalizācija liecina, ka atbildētāja transportlīdzeklis uzbraucis cietušā transportlīdzeklim, jo atbildētāja automašīnai visi bojājumi atrodas priekšpusē, bet cietušā transportlīdzeklim bojājumi konstatēti arī automašīnas aizmugurē. /pers. C/ pirms liecību sniegšanas apliecinājis liecību patiesumu.

Tiesa nepareizi vērtējusi /pers. E/ izziņu, jo notikuma vietā ir veikts izelpas tests un tas bijis pozitīvs. Tas nenozīmē, ka atbildētājs nav atstājis notikuma vietu, jo sākotnēji ceļu satiksmes negadījuma fiksēšana notikusi bez atbildētāja klātbūtnes un šāds fakts fiksēts Satiksmes negadījuma veidlapā.

Konkrētajā situācijā jānoskaidro piemērojamais likums. Atsaucoties uz Civillikuma 20., 22.pantu, tiek izdarīts secinājums, ka pastāv iespēja izdarīt pieņēmumu, ka Ziemeļīrijas regulējums ceļu satiksmes jomā atbilst Latvijas tiesiskai iekārtai tajā pašā nozarē un atbildētājs ir rīkojies prettiesiski, jo radījis satiksmi traucējošu situāciju un tā rezultātā nodarīti zaudējumi.

Tiesas spriedumā atrodas norādes uz to, ka prasītāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus tam, ka atbildētājs ir atzīts par personu, kura 2006.gada 10.jūnijā Ziemeļīrijā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu. Civillikums un Civilprocesa likums vai kāds cits normatīvais akts neaizliedz prasītājai lūgt tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus tad, kad viņa vaina neatļautās darbības izdarīšanā nav apstiprināta ar kādas valsts institūcijas lēmumu. Lai lemtu par atbildētāja vainojamo rīcību, ir pietiekami, ka lietā tiek iesniegti pierādījumi, kas liecina, ka atbildētājs ir izdarījis neatļautu darbību vai bezdarbību. Uzskata, ka lietā ir iesniegti pierādījumi, kurus pareizi vērtējot, iespējams konstatēt atbildētāja vainu un papildu pierādījumu iesniegšana nav nepieciešama.

Rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību (l.l.134-135) /pers. A/ norādījis, ka tiesa spriedumā vērtējusi visus prasītājas iesniegtos pierādījumus un izdarījusi atbilstošus secinājumus, kas dot pamatu uzskatīt, ka atbildētājs nav izdarījis 2006.gada 10.jūnijā notikušo ceļu satiksmes negadījumu.

Prasītāja nav pierādījusi visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus, t.i., ka noticis ceļu satiksmes negadījums, kura izraisīšanā vainojams /pers. A/ un viņš vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā, un ka pēc ceļu satiksmes negadījuma atstājis notikuma vietu. Tāpat nav pierādīts, ka pieprasītie zaudējumi 1568,87 EUR (par bojā gājušo automašīnu Citroen Xantia un par lietas kārtošanas izdevumiem) un 18287,03 EUR (par /pers. C/ ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarīto miesas bojājumu ārstēšanas un darba nespējas rezultātā radītajiem izdevumiem) radušies minētā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā; ka starp pieprasītajiem zaudējumiem un /pers. A/ darbību ir cēloniskais sakars.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas AAS "Balta" pilnvarotais pārstāvis advokāts Andrejs Krūmiņš prasību un apelācijas sūdzību uzturēja un sniedza paskaidrojumus, balstoties uz tajās minētajiem argumentiem un apsvērumiem. No paskaidrojumiem papildus izriet, ka prasību uzskata par pierādītu ar iesniegtajiem dokumentiem lietā, citus dokumentus prasītājai iesniegt nav iespējams. Uzskata, ka /pers. A/ izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, uzbraucot /pers. C/ vadītajai automašīnai. Atbildētājs ceļu satiksmes negadījuma vietu atstājis un pēc tam negadījuma vietā atgriezies. Ceļu satiksmes negadījuma vietā veikts alkohola tests, kas bijis pozitīvs. Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.pantu nav nepieciešams, lai būtu fiksēts alkohola reibums virs 0,5 promilēm. No atbildētāja regresa kārtībā prasītos zaudējumus AAS "Balta" ir

atlīdzinājusi apdrošinātāja pārstāvim Inter Europe AG European Law Service UK Branch, sīkākus paskaidrojumus par zaudējumu apmēru sniegt nevarēja. Apdrošinātāja pārstāvis izmaksājis atlīdzību, pārstāvis pārzina vietējo situāciju konkrētajā valstī. Nevarēja paskaidrot, kāpēc prasība celta pēc tik ilga laika, jo pārstāvis līgumu ar prasītāju slēdzis 2015.gadā, acīmredzot nodotas nelikvīdas lietas, ka pārsniedz pašas prasītājas resursu kapacitāti.

Atbildētāja/pers. A/ pilnvarotā pārstāve advokāte Ginta Bemere prasību un apelācijas sūdzību neatzina. No pārstāves sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka /pers. A/ vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā nav atzinis un neatzīst. Viņš nav nekādā ziņā ticis saukts pie atbildības un nav ticis sodīts par jebkāda veida pārkāpumu saistībā ar šo ceļu satiksmes negadījumu, ko apliecina lietā iesniegtā izziņa. Attiecībā par ceļu satiksmes negadījumu paskaidroja, ka /pers. A/ vadītā automašīna ceļa līkumā ar sāniem saskārusies ar /pers. C/ vadīto automašīnu. Pretējā braukšanas joslā nav iebraucis. Ja atbildētājs būtu braucis pa pretējo braukšanas joslu, bojājumi būtu citādi. Pēc sadursmes, kas nav bijusi izteikta, kamēr sapratis situāciju, pabraucis vēl kādus metrus uz priekšu un apstājies, tad devies atpakaļ. Ir palicis negadījuma vietā un sagaidījis policistus, viņa automašīna atradusies mazliet tālāk. Ar policistiem mutiski komunicējis, taču ierobežotu angļu valodas zināšanu dēļ tā bijusi apgrūtināta, viņiem uzrādījis vadītāja apliecību, apdrošināšanas polisi. Acīmredzot ierobežotu angļu valodas zināšanu dēļ no viņa rakstveida paskaidrojums nav ņemts. Tomēr pēc tam ne uz policiju, ne uz tiesu vairāk nav ticis aicināts, atradies Lielbritānijā līdz 2006.gada septembrim. Automašīnu alkoholisko dzērienu ietekmē nav vadījis. Alkoholisko dzērienu ietekme negadījuma vietā viņam nav tikusi pārbaudīta. Pārstāve attiecībā par šajā sakarā iesniegto policijas izziņu paskaidroja, ka viņas ieskatā tā tapusi pēc ilgāka laika saistībā ar rēķinu apmaksu, tāpat kā dokumenti sakarā ar medicīniskajiem izdevumiem, iespējams, neuzskatot Latvijas pusi nopietni. Turklāt pieprasītie zaudējumi nav pierādīti. Piemēram, satiksmes negadījuma veidlapā nav nekas norādīts par kādiem /pers. C/ radušamies miesas bojājumiem, bet lielāko zaudējumu daļu veido tieši ārstēšanās izdevumi. Iesniegtā medicīnas veidlapa sastādīta tikai 2008.gadā martā, un tajā nav minēts, ka /pers. C/ pēc negadījuma būtu vērsies pie ārsta. Nav pierādīts cēloniskais sakars pieprasītajiem zaudējumiem ar ceļu satiksmes negadījumu. Lietā esošie dokumenti ir nekonsekventi un pretrunīgi, tajā skaitā arī lietvedības ziņā.

Lietas dalībnieku paskaidrojumi fiksēti tiesas sēdes skaņu ierakstā.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, lietā esošos rakstveida pierādījumus, lietas dalībnieku paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka AAS "Balta" prasība ir noraidāma.

2006.gada 25.maijā /pers. A/ kā transportlīdzekļa VW Passat Variant, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs A/, turētājs un AAS "Balta" noslēguši sauszemes transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgumu, polises numurs US178621(turpmāk arī - apdrošināšanas līgums) (l.l.69). Apdrošināšanas līguma darbības termiņš noteikts no 2006.gada 10.jūnija līdz 2006.gada 9.septembrim.

Lietā nav strīda starp pusēm, ka 2006.gada 10.jūnijā Ziemeļīrijā Kukstauna (Cookstown) apgabalā notika ceļu satiksmes negadījums (tekstā arī - CSNg), kurā iesaistītas /pers. A/ vadītā, /pers. B/ piederošā, automašīna VW Passat Variant, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs A/, un /pers. C/ vadītā automašīna Citroen Xantia, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs B/.

AAS "Balta" prasība pamatota uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "a" un "c" apakšpunktu. Saskaņā ar šī likuma noteikumiem apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes nelaimes gadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja tas: a) vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošo vielu iespaidā, c) pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu vai izvairījies no noteiktā kārtībā izdarāmās pārbaudes alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšanai, vai šīs vielas lietojis pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz attiecīgajai pārbaudei (likuma redakcijā uz 2006.gada 10.jūniju, kad noticis CSNg, kura sakarā izmaksātās atlīdzības piedziņai prasītāja cēlusi regresa prasību pret atbildētāju).

Tādejādi primārs nosacījums regresa prasības apmierināšanai ir apstāklis, vai attiecīgā persona, pret kuru celta prasība, ir transportlīdzekļa vadītājs, kas izraisījis attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu.

Tiesas kolēģija analogi pirmās instances tiesai konstatē, ka lietā nav iegūti tādi pierādījumi, uz kuru pamata būtu secināms, ka tieši /pers. A/ izraisījis ceļu satiksmes negadījumu.

Atbildētājs neapstrīd, ka ir bijis iesaistīts iepriekš minētajā ceļu satiksmes negadījumā, bet noliedz, ka viņš būtu to izraisījis.

Šajā ziņā norādāms, ka lietā nav iesniegts Ziemeļīrijas valsts kompetentas institūcijas nolēmums vai kāds cits tiesiskas sekas radošs dokuments, no kura izrietētu tas, ka /pers. A/ atzīts par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra 2016.gada 23.septembra izziņas un izdrukas (l.l.108-109) izriet, ka Eiropas Sodāmības reģistra informācijas sistēmā nav ziņu par /pers. A/ sodīšanu.

Tāpat lietā nav iesniegti kādi /pers. A/ rakstveida paskaidrojumi, kurus viņš būtu sniedzis Ziemeļīrijas Valsts policijai vai kādai citai tās kompetentai institūcijai par attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu. No /pers. A/ pārstāves paskaidrotā apelācijas instances tiesas sēdē izriet, ka atbildētājs nav savu vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā atzinis un neatzīst, pārstāvei sniedzot paskaidrojumu par negadījuma apstākļiem, ka atbildētājs pretējā braukšanas joslā ceļa līkumā nav iebraucis. Arī no /pers. C/ liecības policijai (l.l.41-42) neizriet, ka notikuma vietā ar atbildētāju būtu vienojušies par vainu CSNg izraisīšanā vai ka atbildētājs būtu apstiprinājis savu vainu ceļu satiksmes negadījumā.

Tiesas kolēģija vērtē, ka no apelācijas sūdzībā norādītajiem transporta līdzekļa mehāniskajiem bojājumiem, atsaucoties uz Satiksmes negadījuma veidlapu, nevar izdarīt secinājumus, ka tieši /pers. A/ ir vainojams ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā un atbilstoši Ziemeļīrijā pastāvošajam regulējumam. Lietā pastāv strīds par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem.

/pers. C/ liecība, kā to jau pamatoti norādījusi pirmās instances tiesa, pati par sevi nav uzskatāma par pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu izraisījis attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu, jo prasītāja nav pierādījusi, ka attiecīgajā liecībā norādītie notikuma apstākļi ir pārbaudīti un atzīti par patiesiem. Turklāt, kā izriet no atbildētāja pārstāves paskaidrojumiem, /pers. A/ nepiekrīt šādiem norādītajiem apstākļiem un tam, ka būtu izraisījis attiecīgo ceļu satiksmes negadījumu.

Kā jau minēts iepriekš, lietā nav iesniegts kāds Ziemeļīrijas valsts kompetentas institūcijas nolēmums vai kāds cits tiesiskas sekas radošs dokuments, no kura izrietētu tas, ka /pers. A/ atzīts par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Pastāvot šim apstāklim, novērtējot arī apelācijas sūdzībā minētos argumentus par to, ka atbildētāja vaina būtu pierādīta ar lietā jau iesniegtajiem materiāliem (Satiksmes negadījuma veidlapu, /pers. C/ liecību), nav pietiekoša pamata secināt, ka atbildētājs vainojams ceļu satiksmes

negadījuma izraisīšanā, ka būtu, kā norādīts apelācijas sūdzībā, ievērojot Civillikuma 20., 22.pantu, vadot automašīnu Ziemeļīrijā, pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešās daļas noteikumus (ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas un satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus).

Tas, ka prasītāja ievērojusi Inter Europe AG European Law Service UK Branch pieprasījumu par zaudējumu atlīdzības izmaksu, nav uzskatāms par neapšaubāmu atbildētāja vainas pierādījumu. Turklāt lietas materiālos neatrodas kāda /pers. A/ rakstveida paskaidrojuma Ziemeļīrijas kompetentai iestādei ar savu redzējumu par ceļu satiksmes negadījumu, lietā nav pierādījumu, ka viņa viedoklis ir ticis izvērtēts, nav pierādījumu par to, ka viņa viedokli būtu izvērtējusi arī Inter Europe AG European Law Service UK Branch jautājumā par vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Minētais, tiesas ieskatā, ir arī novērtējams kā /pers. A/ tiesību pārkāpums, un tādejādi pats par sevi nav pamata automātiski ņemt vērā kā vainu pierādošu pierādījumu to, ka izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība otrai ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajai personai, bet attiecīgie apstākļi novērtējami izskatāmajā civillietā.

Jau iepriekš norādītais rada pilnīgu pamatu AAS "Balta" prasības noraidīšanai pret /pers. A/.

Turklāt atbilstoši jau norādītajam Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.pantam (redakcijā uz 2006.gada 10.jūniju) regresa prasību ir pamats apmierināt tikai tad, ja ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa vadītājs vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošo vielu iespaidā vai pēc ceļu satiksmes negadījuma, neievērojot šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteiktās prasības, atstājis notikuma vietu vai izvairījies no noteiktā kārtībā izdarāmās pārbaudes alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotoksisko, psihotropo vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšanai, vai šīs vielas lietojis pēc ceļu satiksmes negadījuma līdz attiecīgajai pārbaudei.

Prasītāja pamatojusies gan uz to, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli alkoholisko dzērienu iespaidā, gan - ka pēc ceļu satiksmes negadījuma vietas atstājis notikuma vietu.

Tiesas kolēģijas ieskatā nav pietiekoša pamata atzīt, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā.

Prasītāja balstījusies uz Ziemeļīrijas Valsts policijas amatpersonas /pers. E/ 2009.gada 8.aprīļa izziņu (l.l.64-65), kurā adresātam - Inter Europe AG European Law Service UK Branch (par viņa klientu "Balta Insurance") norādīts, ka "atsaucoties uz Jūsu 2009.gada 1.aprīļa vēstuli, apliecinu, ka Jūsu klientam /pers. A/ negadījuma vietā tika veikts izelpas tests, kurš uzrādīja pozitīvu rezultātu". Minētā izziņa sagatavota gandrīz trīs gadus pēc ceļu satiksmes negadījuma, neapstiprinās ne ar kādiem negadījuma vietā un negadījumā laikā sastādītiem dokumentiem, lietā nav iesniegtas nekādas izelpas rādījumu izdrukas, ne kādi citi materiāli par kādu veiktu alkohola ietekmes pārbaudi. Izziņa pati par sevi ir pretrunā ar Satiksmes negadījuma veidlapā (l.l.73-81) norādīto, ka sadursmes vietā klāt ir bijis 1.vadītājs (/pers. C/), un prasītājas apgalvoto, ka atbildētājs ir atstājis notikuma vietu. Tādejādi attiecīgā izziņa nevar kalpot par pierādījumu tam, ka 2006.gada 10.jūnijā Ziemeļīrijā Kukstaunas apgabalā Old Rectory Park, atbildētājs, vadot transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Tāpat norādāms, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, kāds ir atļautais alkohola daudzums, vadot transportlīdzekli Ziemeļīrijā, tomēr nav pamata apšaubīt, ka transporta līdzekļa vadīšana alkohola reibumā ir sodāms pārkāpums arī Ziemeļīrijā. Lietā nav pierādījumu, ka /pers. A/ būtu sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē. Kā jau teikts iepriekš, Eiropas sodāmības reģistra informācijas sistēmā nav ziņu par atbildētāja sodāmību Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē (izziņa un izdruka - l.l.108-109). Tas, ka atbildētājs būtu vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā, neapstiprinās arī ar Satiksmes negadījuma veidlapā fiksētajām ziņām, ne arī /pers. C/ liecību, turklāt, šajā ziņā vērtējot liecību, jāņem vērā arī tas, ka /pers. A/, atbilstoši pārstāves norādītajam, bija ierobežotas angļu valodas zināšanas.

Turklāt piebilstams, ka atbilstoši Latvijas Republikā spēkā esošajam regulējumam, saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (spēkā uz 2006.gada 10.jūniju) 39.1.punktu aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles (bet gadījumā, ja mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs nepārsniedz divus gadus - 0,2 promiles). Tiesas kolēģijas vērtējumā regresa prasība apmierināma tajā gadījumā, ja alkohola iespaids pārsniedzis likumā atļauto robežu transportlīdzekļa vadīšanai, jo regresa prasība saistāma ar pārkāpuma izdarīšanu, un tieši - rupju normatīvā regulējuma (ceļu satiksmes noteikumu) pārkāpumu. Vadot transportlīdzekli, nepārsniedzot pieļaujamo alkohola koncentrāciju, juridiski transportlīdzekļa vadīšana nav aizliegta un pārkāpuma nav. Šajā gadījumā pat Ziemeļīrijas Valsts policijas amatpersonas /pers. E/ 2009.gada 8.aprīļa izziņā (l.l.64-65) alkohola koncentrācija nav uzrādīta, tādejādi arī papildus no šāda aspekta nav tiesiska pamata atzīt, ka atbildētājs pārkāpis pieļaujamo alkohola koncentrācijas līmeni pēc Ziemeļīrijā spēkā esošā vai arī Latvijas Republikā spēkā esošā regulējuma, t.i., ka būtu pieļāvis pārkāpumu. Arī ievērojot minēto, regresa prasības apmierināšana nebūtu pamatota.

Prasītāja norādījusi, ka /pers. A/ atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem. Gan no atbildētāja pārstāves paskaidrojumiem, gan /pers. C/ rakstveida liecības izriet, ka /pers. A/ ir palicis ceļu satiksmes negadījuma vietā. Minēto tāpat apstiprina Satiksmes negadījuma veidlapā ierakstītais, kurā fiksēti visi dati par /pers. A/ (jo pretējā gadījumā attiecīgi dati nebūtu iegūti), tāpat fiksētie dati par atbildētāja automašīnas bojājumiem. Tas, ka atbildētājs pēc sadursmes ar /pers. C/ vadīto automašīnu pabraucis nelielu attālumu pa ceļu uz priekšu, pēc tam palicis negadījuma vietā un sagaidījis policiju, nenozīmē ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu.

Ievērojot minēto, atzīstams, ka nepastāv arī Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta pirmās daļas 1.punkta "a" un "c" apakšpunktā paredzētie obligātie pamati regresa prasības apmierināšanai, kādēļ prasība noraidāma.

Novērtējot atbildētāja iebildumus kopumā, bez iepriekš norādītā tiesas kolēģija arī atzīst, ka lietā nav iegūti pietiekoši pierādījumi prasītā zaudējuma atlīdzības apmēra pamatojumam un zaudējumu cēloniskajam sakaram ar ceļu satiksmes negadījumu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 28.septembrī Inter Europe AG European Law Service UK Branch sastādījusi rēķinu par summu 1568,87 EUR (l.l.26-34), bet 2008.gada 6.novembrī par summu 18387,03 EUR (l.l.16-23), kopā 19955,90 EUR. Lietā nav strīda, ka AAS "Balta" šos rēķinus samaksājusi (maksājuma uzdevumi - l.l.57-58).

Iesniegtie rēķini satur vairākas pozīcijas, kurās nav konkrēti norādīts par atlīdzības izmaksu par bojā gājušo automašīnu. Lielāko daļu no rēķinos minētās kopējas summas veido pozīcija "miesas bojājumi" (10201,31 EUR), kā arī "negūtie ienākumi" (2448,31 EUR), tāpat ir norādītas juriskonsulta izmaksas (3519,89 EUR), pozīcijas "zaudējumi kopā", "pārsniegums" un citas.

Attiecībā par pozīciju "miesas bojājumi" norādāms, ka sākotnēji satiksmes negadījuma veidlapā /pers. C/ miesas bojājumi nav minēti. Par viņam esošiem veselības traucējumiem norādīts ķirurga-ortopēda 2008.gada 13.marta ziņojumā (l.l.47-55) ar izmeklējumu 2008.gada 22.februārī, taču no apraksta nav saprotams, ka konkrētie veselības traucējumi /pers. C/ radušies tieši saistībā ar šo ceļu

satiksmes negadījumu. No apraksta nav redzams, ka pēc negadījuma pietiekoši tuvā laika posmā /pers. C/ būtu vērsies pēc medicīniskās palīdzības, bet pēc norādītā izriet, ka ziņojumā minētas atsauces uz cita ārsta 2006.gada decembra un 2007.gada novembra ziņojumiem, tādejādi jau pēc ievērojami ilgāka laika.

Prasītāja sīkāku skaidrojumu pa zaudējumu pozīcijām kopumā sniegt nevarēja, tajā skaitā par pozīcijām "citi zaudējumi", "pārsniegums".

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija, papildus iepriekš minētajam, secina, ka nav iegūti arī pietiekoši pierādījumi prasītā zaudējuma atlīdzības apmēra pamatojumam un prasīto zaudējumu cēloniskajam sakaram ar ceļu satiksmes negadījumu.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaikus pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006. 209.lpp.). Minētie nosacījumi kopumā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta (redakcijā uz 2006.gada 10.jūniju) nosacījumiem regresa prasības apmierināšanai nav pierādīti.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāvis atzina, ka citi pierādījumi prasības pamatošanai netiks iesniegti.

Pirmās instances tiesa pareizi secinājusi, ka lietā nav piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr.864/2007 (2007.gada 11.jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II), jo tā piemērojama notikumiem, kas rada kaitējumu un kuri iestājas pēc 2009.gada 11.janvāra. Šāds secinājums apelācijas sūdzībā arī nav apstrīdēts.

Tā kā tiesas kolēģija secina, ka nav pamatota prasība attiecībā par pamatparāda piedziņu, līdz ar to nav apmierināma arī prasība daļā par likumisko procentu piedziņu.

Spriedumā izlemjams par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Tā kā AAS "Balta" prasība noraidīta pilnīgi, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta trešo daļu no prasītājas par labu /pers. A/ piedzenami tiesāšanās izdevumi - ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 550 EUR (kvītis - l.l.101, 141). Samaksa veikta par advokāta darbu gan pirmās instances, gan apelācijas instances tiesā, un to nevar vērtēt kā nesamērīgu, tāpat tā nesasniedz Civilprocesa likuma 44.pantā norādīto maksimālo atlīdzināmo izdevumu apmēru.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu pirmās instances un apelācijas instances tiesā kopā 10,61 EUR (izdevumu saraksti - l.l.2, 129). No šis summas prasītāja samaksājusi 4,70 EUR (maksājuma dokuments - l.l.9), tātad atlikusī daļa 5,91 EUR saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu piedzenama no AAS "Balta" valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Vadoties no Civilprocesa likuma 432.-434.panta, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt pilnīgi apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta", vienotais reģistrācijas Nr.40003049409, prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda un likumisko procentu piedziņu.

Piedzīt no apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta" par labu /pers. A/ tiesāšanās izdevumus 550 EUR (piecsimt piecdesmit eiro).

Piedzīt no apdrošināšanas akciju sabiedrības "Balta" par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,91 EUR (piecus eiro un 91 centu).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2017.gada 23.maija var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 450.-452.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Bukavs

Tiesneši D.Lazdiņš

E.Driba